

UCHWAŁA NR XIX/107/2025
RADY POWIATU W MYŚLIBORZU
z dnia 26 września 2025 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na Starostę Myśliborskiego

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 107 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) Rada Powiatu w Myśliborzu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na Starostę Myśliborskiego, złożoną przez Radnego Rady Powiatu w Myśliborzu Pana Zygmunta Siarkiewicza.

2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Powiatu w Myśliborzu do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia sprawy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Nikodem Mazur

UZASADNIENIE

W dniu 8 kwietnia 2025 r. Radny Rady Powiatu w Myśliborzu, Pan Zygmunt Siarkiewicz, wniósł skargę na działalność Starosty Myśliborskiego, zarzucając mu brak udzielenia odpowiedzi na pytania skierowane podczas XII Sesji Rady Powiatu, która odbyła się w dniu 21 lutego 2025 r.

Zgodnie z art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 107), organem właściwym do rozpatrzenia skarg na działalność Starosty jest Rada Powiatu. Ponadto, postanowienia Statutu Powiatu Myśliborskiego przewidują, iż Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przeprowadza analizę skargi, dokonuje ustaleń faktycznych i prawnych oraz opracowuje projekt rozstrzygnięcia. Należy jednak podkreślić, iż ustawowe kompetencje Rady Powiatu do merytorycznego rozpoznania skargi nie są uzależnione od zajęcia stanowiska przez Komisję – co potwierdza zarówno literalna treść statutu, jak i systemowa wykładnia przepisów.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji obradowała nad przedmiotową skargą w dniach 15 kwietnia, 4 czerwca oraz 11 września 2025 r. W wyniku głosowania członków komisji doszło do równego rozłożenia głosów (stosunek 2:2), co uniemożliwiło przyjęcie stanowiska w sprawie zasadności skargi. Brak jednoznacznego rozstrzygnięcia komisji nie pozbawia jednak Rady Powiatu kompetencji do samodzielnego rozpoznania skargi, albowiem to ona – jako organ stanowiący i kontrolny powiatu – jest wyłącznie właściwa do jej merytorycznego rozpatrzenia.

Rada Powiatu, dokonując samodzielnej oceny sprawy, ustaliła, że porządek obrad XII Sesji Rady Powiatu w dniu 21 lutego 2025 r. przewidywał punkty dotyczące pytań i dyskusji radnych oraz udzielania odpowiedzi przez Zarząd Powiatu. W trakcie posiedzenia Starosta Myśliborski – stosując się do przyjętej formuły przebiegu obrad – udzielał odpowiedzi na pytania kierowane przez radnych, w tym również przez radnego Zygmunta Siarkiewicza. Należy zaakcentować, że ustawowy obowiązek udzielenia odpowiedzi w formie pisemnej (art. 21 ust. 12 ustawy o samorządzie powiatowym) dotyczy wyłącznie interpelacji i zapytań składanych na piśmie. Tymczasem w przedmiotowej sprawie radny zgłosił pytania w trybie ustnym podczas sesji, na które Starosta udzielił odpowiedzi ustnych, zgodnie z przyjętym porządkiem obrad.

Jednocześnie, kwestie podnoszone przez radnego znalazły dalsze rozwinięcie w piśmie Starosty z dnia 13 maja 2025 r. (znak: BO.0003.2.2025.DB), w którym udzielono szczegółowych odpowiedzi na interpelacje i zapytania zadane podczas XIV Sesji Rady Powiatu w Myśliborzu, obejmujące także zagadnienia wskazane w treści skargi.

W świetle art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi mogą być w szczególności zaniedbania lub nienależyte wykonywanie zadań, naruszenia praworządności lub interesów skarżącego. Analiza sprawy nie wykazała jednak, aby w działaniach Starosty doszło do naruszenia prawa, przewlekłości bądź biurokratycznego sposobu załatwienia sprawy. Wręcz przeciwnie – odpowiedzi na pytania zostały udzielone radnemu w toku sesji zgodnie z formułą obrad, a także uzupełniającą w formie pisemnej.

Mając na uwadze powyższe, Rada Powiatu w Myśliborzu stwierdza, że zarzuty sformułowane w skardze Pana Zygmunta Siarkiewicza nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale, a tym samym – na podstawie obowiązujących przepisów – uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a. w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.